

Братска дълга. Иванова майка му подала ябълка и му рекла:

— На, раздѣли я братски съ сестра си.

— Какво ще каже туй да я раздѣля братеки?

— То ще каже, че ти трѣбва да дадешъ по-хубавото парче на сестра си.

Иванъ си помислилъ малко, послѣ, като подалъ на сестра си ябълката, рекълъ:

— На, моля те, раздѣли я ти братеки.

Пътя къмъ славата. Максимъ Горки, руски писателъ, е прочутъ не само въ Русия, но и въ цѣла Европа . . . Запитанъ отъ единъ издателъ на неговитѣ съчинения, като какво да напише за животописанието му, Горки ето какъ отговорилъ:

„Въ 1878 година бѣхъ кундураджийски чиракъ; 1879—пратикантъ бояджия; 1882 — прислужникъ въ единъ параходъ; 1883—хлѣбаръ; 1884—вратаръ; 1885—хлѣбаръ; 1886—хористъ въ една пѣтуваща труппа; 1887—уличенъ продавачъ на ябълки; 1888 — кандидатъ за самоубийство; 1889 — писаръ при единъ адвокатъ; 1891—пѣтуване пѣша прѣзъ Русия; 1893 — надничаръ по желѣзницитѣ; въ 1894— излъже първата ми новелла“.

Не всички писатели, които говорятъ за себе си, сж тъй кратки въ израза и тъй скромни.

Удържана честна дума. Ето какво ни разказва едно френско списание за прочутия френски генералъ Камбронъ:

Когато билъ още фелдфебелъ въ Нантъ прѣзъ 1795 г., осъденъ билъ на смъртъ, защото въ пиянството си отказалъ да изпълни заповѣдта на одного отъ офицеритѣ. Полковиятъ му командиръ, като се смилилъ надъ младостта му, рѣшилъ да го помилва подъ единичкото условие, той да му даде честната си дума, че никога яма да пие. Фелдфебелътъ Камбронъ се обѣщалъ и билъ помилванъ. Той устоялъ на думата си и подиръ десетъ години достигналъ да стане и генералъ.

Единъ день той обѣдвалъ съ другаритѣ си по оръжие, между които билъ и бившиятъ му командиръ отъ 1795 още